

ogsaa under første Behandling, er bleven lagt stærk Vægt derpaa; men naar jeg ser hen paa Landarbejderne, Husmændene eller det øvrige Landbrug, tror jeg næppe, at man, hvis man lader Medlemmerne vælge af disse Foreninger ude i Landet, hverken paa den ene eller anden Maade vil faa Mænd, der have mere Forstand paa, eller bedre kunne repræsentere deres Interesser i en Kommission end de Husmænd og Landmænd, som have Sæde her i Tinget og kunne vælges af dette Ting og Tinget ovenpaa. Det er bitterligt, at Landbruget er ikke saa lidt repræsenteret her i Tinget, og jeg antager ogsaa, det er temmelig sikkert, at naar man spørger samtlige Medlemmer her, vil man faa at se, at det store Flertal af dem netop ere Medlemmer af Landboforeninger og deslige. Jeg tror, at Foreninger ude i Landet vanskeligt kunne vælge dygtigere og bedre Mænd til at sidde i en Kommission og repræsentere baade det større og det mindre Landbrug, end Rigsdagen kan. Derfor har jeg fra min Side ikke lagt saa stor Vægt paa at komme op til et saa stort Tal valgt af disse Foreninger; men derom have Meningerne som sagt været delte. Jeg udtaler mig kun for mit eget Vedkommende i denne Henseende, og Forfællen mellem Mindretallets og Flertallets Forslag med Hensyn til Valget af Medlemmer er jo heller ikke saa stor. Jeg skal med disse Ord anbefale Mindretallets Endringsforslag under Nr. 2 til det høje Tings Velvilje og Vedtagelse og opfordre det ærede Ting til at stemme imod Flertallets Endringsforslag under Nr. 1 til § 1.

Korsgaard: Jeg hører til dem, der oprindelig modtog dette Forslag med, kan jeg sige, ikke ringe Forventning. Det forekommer mig, at dette Forslag var et af de betydeligste, for ikke at sige det betydeligste af de saakaldte Agrarforslag, der ere fremsatte fra Flertallets Side her i Tinget. Jeg maa tilstaa, at eftersom Forhandlingen er skreden frem, navnlig i Udvalget, er min Forventning til dette Forslag vækket noget. Den Begærighed, den Iver, hvormed Regeringen har søgt at presse sig ind i denne Kommission med et forholdsvis betydeligt Antal Embedsmænd, har indgivet mig nogen Frygt for, at denne Sag let kunde forsumpe i Teorier, som ikke vilde bringe noget stort praktisk Udbytte. Jeg skal ogsaa tilstaa, at naar jeg ser ud over Tinget her i Dag og ser de for en stor Del tomme Stole, der findes, faar jeg heller ikke Indtrykket af, at denne Sag har overordentlig stor Betydning for Tinget. Det synes mig, at de aabne Pladser her i Tinget tale noget mod den

ærede Ordførers for Resten særdeles smukke Anbefaling af Sagen. Jeg er i det væsentligste enig i, hvad den ærede Ordfører sagde derom. Jeg tror, at i denne Sag ligger Spiren til noget betydeligt. Men paa den anden Side, naar jeg ser den ganske ringe for ikke at sige forsvindende Interesse, som Tinget synes at yde denne Sag, maa jeg sige, at ogsaa det valer min Begejstring for Forslaget noget af. Hvis ærede Medlemmer have gjort sig den Ulejlighed at læse Betænkningen — det tør jeg ikke uden videre forudsætte, at ærede Medlemmer have gjort — saa kunde jeg have sparet mig videre Bemærkninger; men jeg tør ikke gaa ud fra, at man navnlig her i disse travle Tider, hvor det vælter ind med den ene Betænkning efter den anden, og hvor muligvis Interessen er andre Steder end netop ved den offentlige Forhandling, læser alt det Trykpapir, der lægges paa vore Pladser. Det maa derfor være mig tilladt at gøre et Par Bemærkninger om den Særstilling, jeg har indtaget i Udvalget. Jeg har ikke gjort det med Hensyn til Endringsforslagene. Som ærede Medlemmer ville se, deltager jeg i Mindretallets Indstilling med Hensyn til Kommissionens Sammenfætning, men jeg skal sige, at jeg lægger ikke overdreven stor Vægt paa, om man vælger den ene eller den anden af disse Sammensætninger. Det undrer mig noget at høre, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) gør en saa stor Forskel derpaa, at han vil anbefale at stemme mod det hele, hvis ikke Mindretallets Endringsforslag bliver vedtaget. Det synes mig ikke at stemme ganske med det ærede Medlems Motivering for øvrigt. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem — og det stemmer ogsaa, synes jeg, med, hvad vi ellers have forhandlet om den Sag — er det heller ikke for ham noget Principspørgsmaal, om der bliver 22 eller 23 Medlemmer, og om der bliver et Par flere eller færre regeringsvalgte, naar man dog maatte gaa bort fra den almindelige Opfattelse. Det undrer mig derfor, at det ærede Medlem lægger saa stor Vægt paa de Par Medlemmer, som Regeringen faar mere efter Flertallets Forslag, at han af den Grund vil stemme imod det hele, hvis ikke Mindretallets Forslag vedtages. Det er en Selvfølge, at jeg som Medforslagsstiller ogsaa anbefaler at stemme for dette Forslag, men selv om det forfæstes, vil jeg dog ikke ganske staa som det ærede Medlem og sige, at saa vil jeg ikke have med det hele at betille. Jeg tror ikke, at Forfællen er saa stor, at den kan begrunde en saa væsentlig forskellig Holdning. Det, der har været mig mest om at gøre under denne